

Bevillingen iagttages de sædvanlige Bestemmelser. — Bestemmelsen under Nr. 4 sigter paa at faae en Udtalelse af Thinget om, hvorvidt Ministeren har Ret i den Fortolkning og Anvendelse af Fiskerilovens §§ 9 og 41, som han har gjort gjældende ved Bekjendtgjørelsen af 9de Februar dette Aar. At dette Spørgsmaal er blevet trukket frem ved en anden Leilighed og behandlet her i Thinget en Dag, da jeg ved en kort Rejse var fraværende, er mig ikke ubekjendt. Det er slet, uagtet der foreligger en Forespørgsel, som det var naturligt at føre den Sag ind under ved en Beslutning. Hensigten kan jeg jo ogsaa forsaavidt forstaa, naar Meningen var den, at man vilde se at faae en Forhandling med Ministeren, hvorefter man ikke positivt udtrykte sin Uenighed med ham om Anvendelsen og Forstaelsen af Loven. Men det forekommer mig, at der skal et meget stærkt ministerielt Sindelag dertil, og det forekommer mig, at enten man er ministeriel eller antiministeriel, kan man dog ikke ret vel gaa til en Slags stiltiende Anerkjendelse af, at en Lov er bleven behandlet paa den Maade, som slet er ved den nævnte Bekjendtgjørelse. Det forekommer mig, at trods Samtaler og Aftaler maatte der foreligge her fra dette Things Side en Beslutning, hvorved man, selv om det skete i den lempeligste Form, tog Afstand fra Ministerens Opfattelse af Loven. Jeg holder her li min Gaand et Kort, som betegner de laase Bande efter Ministeriets Bekjendtgjørelse. Jeg har hørt sige af min ærede Nabo, at Ministeren har javnet sit Kort. Han sagde, at han ikke havde set det, men yttrede, at det muligvis var kommet paa Medlemmet for Veile Amts 2den Valgkreds's Plads. Jeg har ikke set Ministerens Kort, men iøvrigt vil jeg ikke paastaa, at jeg ikke kunde rapse en eller anden Ting fra min ærede Nabo. Det Kort, jeg her har, er mit eget. Dersom ærede Medlemmer nu ville tage dette Kort for sig og sammenligne det med Bestemmelserne i §§ 9 og 41 i Fiskeriloven, tror jeg, at de ville blive i højeste Grad forundrede over, at noget Saa-dant kan ske, at Loven kan fortolkes saaledes. Jeg har egentlig troet, at den høitæredede Minister, der — det maa vi Alle erkjende — er i overordentlig stærk Grad optagen, i den Henseende har stølet paa Andre uden nviagtig Granskning; men han har berettet, at han har meddelt Udvalget det i Fjor, og at det da har forstaaet det. Og her komme vi da til det Behagelige, at man saaledes fjører vigtige Love igjennem, saaledes som Rigsdagen fjørte denne Lov igjennem i Fjor, da man behandlede denne Sag

— og det er jo Thingets egen Stam; thi det havde jo i Forretningsordenen de nødvendige Midler til at forhindre det. Man hastede imidlertid saaledes i Fjor, at man her ikke vidste, hvad der var vedtaget eller talt i det andet Thing, inden man skulde stemme over Endringsforslagene, der forelaa her ved Lovens Behandling. Imidlertid rammer dette dog ikke ganske de 2 her omhandlede Paragrafer; thi de forelaa dog for os i nogen Tid, saa vidt jeg erindrer, i den samme Skikkelse, som nu. Der vil Ministeren nu henviende sig under, at han har en Skribelse, hvori han har meddelt baade her og der, hvorledes han vilde udføre disse Paragrafer, det vil sige i Udvalget og underhaanden. Men jeg kan ikke nægte, at denne Fremgangsmaade holder jeg ikke af, at vi, som ikke ere delagtige i Udvalgene og disse Forhandlinger, stemme godtroende over Forslagene i Henhold til deres Ordlyd, medens der bagved ligger en helt anden Forstaelse, som er kommen tilveie ved Forhandlinger udenfor Thinget. Nu er det imidlertid en Misforstaelse, uagtet Ministeren utvivlsomt har ment det, at Andre vare i Forstaelse med det; det maatte da være en Misforstaelse for de Andres Vedkommende, idet de aldrig have tænkt paa en saadan Anvendelse. Men da det Hele hænger saaledes sammen, at ved en Række af Misforstaelser og en faktisk gjort, lovstridig Anvendelse af Paragrafen, mangfoldige Menneker ere truede i deres Erhverv, og det af dem, som leve fra Gaanden og i Munden, og det navnlig i den Tid, hvor de skulle samle sammen til det øvrige Aars Forbrug for sig og Familie, mener jeg, at det maatte være billigt, at man udtrykte en anden Opfattelse af Paragraferne og ved en Beslutning virkede hen til, at Bekjendtgjørelsen endnu i denne Maaned blev lavet om i Overensstemmelse med Loven. Naar jeg tager § 9, da staa der jo, at i $\frac{1}{4}$ af disse Blande, hvor Fiskeenglen særlig udflykkes, kan Ministeren forbyde Fiskeri med Baad i Marts, April og Mai Maaneder. Grændsen for disse saaledes frebede Blande bestemmes af Ministeren efter de lokale Forhold for hvert naturlig afgrændset Fiskevand for sig. Og Bestemmelsen gjælder ikke blot Fjorde — Simfjorden undtagen — men ogsaa Vigge og lignende Indfjæringer fra Havet, smallere Sunde o. s. v. Der siges, at i saadanne mindre Dele af de fornævnte Blande kunne disse Redskaber forbydes efter §§ 8 og 9, og saa føies der til, at slige laase Blande maa ikke overstige $\frac{1}{4}$ af det paagjældende Blands Areal. De laase Blande i mindre Fjorde, Vigge o. s. v. maa ikke hver for sig udgjøre mere end $\frac{1}{4}$ af hvert enkelt lokalt